

V jutru pa se je naglo razširila po vasi govorica, kako je stari Tonc iskal zaklad. Vse je bilo ljudem znano. Kako je klečal ob skali, se križal in klical na pomoč. Vse so vedeli, popolnoma natanko. In kako ne bi, ko pa so bile grozne pošasti oni trije fantje iz krčme. Hoteli so ga prestrašiti in mu izbiti iz glave strahove. Pa so se sami oblekli vanje.

Drugi dan je prišel Tonc h krčmarju po kramp in kučmo. Ko so se mu smejali, ni rekel niti besede, samo svoje reči je vzel in odšel.

Od takrat je redkeje hodil v krčmo in ni več govoril o strahovih. In tudi verjel ni več vanje.

Pirnat Viktor:

Narobe svet.

*Svet danes se tako vrtil,
da ves drugačen se mi zdi.
Kako bo pač čez dve sto let
in kakšen bo takrat naš svet?*

*Psi bodo morda rigali
in z rilčkom zajčki migali,
oslički bodo lajali,
volički v plesu rajali.*

*Bo tekal polž ko brzi konj
in gnoj dobil bo krasen vonj,
na hrastu rastelel kostanj bo,
zeleno bo tedaj nebó.*

*Letale bodo ribice
in plavalo bo kamenje,
svetila luna bo čez dan,
naš sonček bo pa v noč poslan.*

*Petelin bo pač rezgetal,
konjiček pa bo meketal,
dobila muha dolg bo rep,
kdor je bil grd, potem bo lep.*

*Bo trobil v grmu črni kos,
ljudem bo rastelel zadaj nos,
takrat vse mamice staré
postale bodo spet mladé.*

*Le šaro vozil bo še vlak,
bo avto imel že vsak bedak,
aeroplan tedaj bo to,
kar zdaj navadno je kolo.*

*Na zemlji bo nebeški mir,
a v zraku, tam bo strašen dir,
pod vodo in pa pod zemljo
vozil, ljudi bo vse živó.*

*Brezžično se bo širil glas
nebeških trum v poslednjo vas,
brezočno se bo videlo
peklenščke črne tja v peklo.*

*Le škoda, škoda, stokrat zlo,
da nas tedaj nič več ne bo! —
Ko bo vse to nekoč že res,
strmeli bomo mi z nebes.*

Gustav Strniša:

Petelina.

*Na sivem dvorišču sta dva petelina,
vsak bi od njiju rad bil gospodar,
kaj jima mlada kurja družina,
drobni piščanci, kaj jima mar!*

*Dioje se kavsata, rujeta, hripata,
trgata perje si do krvi,
skačeta, drzno napadata, vzkrikata,
nihče trenutek le ne pusti.*

*Ko gospodinja se mlada prismeje,
je v njenem naročju mogočen kokot,
že izpusti ga, hipec kesneje
sam je na dvoru edini gospod.*

*A petelina mlada krvava
vsak v svojem kotu ječita bolno,
usa se kokošja družina zabava,
kure že tujca slavijo glasno.*

*Le petelina mlada molčita,
saj sta pretakala bratovsko kri,
ker sta zdaj sužnja, ker še od korit
lačna ju tuji petelin podi!*